

ת"פ 2236/02 - מדינת ישראל נגד פאד' אבו סכות - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

40 אוגוסט 2020

ת"פ 19-02-2236 מדינת ישראל נ' אבו סכות
בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז عمית חומר - נוכח

נ ג ד

הנאשם

פאד' אבו סכות - נוכח

ע"י ב"כ עוז נתי טרבלסקי - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי המתואר בכתב האישום המתווך, במהלך הלילה שבין ה- 16.01.2019 ל- 17.01.2019, אירעה התפרצויות למוחן הנמצא במסק מס' 51 במושב ביצרון, השיר למר גדרון אגוז (להלן: "המתלון"), בכך שהפורצים עקרו את מנעול התליה המחבר לדלת הכניסה למוחן, פתחו את הדלת ונכנסו למוחן.

2. בהמשך למתואר לעיל, קיבל הנאשם מאחר אריג כלים ובו כלי עבודה שונים, לרבות מפתחות לברגים, מסור סרט, מערבב טיח, מפתח הלו, פלייר, קטר קטן, מפתח צינורות 14, מפתח פלייר וכן מסור חשמלי לחיתוך עץ, השימושים למצלון, בידועו כי בפשע הושגו.

3. הנאשם הודה במינויו לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירה של **קיבלה נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "חוק העונשין").

4. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקير בעניינו, וכי כל יטען לעונש קריאות עינוי, תוך שהמאשימה הצהירה כי עדמתה העונשית היא למאסר בפועל.

5. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקרים** מאות שירות המבחן, ובסיום המלצה לבקר את הפן השיקומי בעניינו ולהורות על עונשה בדמות צו של"צ, לצד הארכת המאסר המותנה העומד כנגדו. בוגוף התסקרים, עומד שירות המבחן על קורות חייו של הנאשם וחוי' משפחתו, על מאפייניו האישיותיים, ייחסו לעבירה ועל הניסיונות הטיפוליים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים מובנים של צנעת הפרט, לא עלה עלי' גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, ולאותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש עוד ATIICHSH בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. באת כוח המאשימה הפניה למעשיו של הנאשם כمفорт בכתב האישום המתווך, עדמה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם, ומתרך כך, עטרה לקבוע מתחם עונשה הולם הנע בין 6 לבין 12 חודשים מאסר בפועל. לעניין נסיבות העונה, הפניה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם (**ת/1**); לעברו התעבורתי (**ת/2**); למאסר המותנה התלי ועומד כנגדו (**ת/3**); ולכך שה הנאשם סירב להיררכם לכל הילך טיפול. לאור כל אלה, עטרה המאשימה להשיט על הנאשם העונשה ברף הבינוי למתחם שהוא; להפעיל את המאסר המותנה העומד כנגדו במצטבר; וכן לגזר על הנאשם עונשה נלוות בדמות מאסר מותנה, פיצויי משמעותיו למצלון והתחייבות.

7. ההגנה מטעמים שמורים עמה נמנעה מלציג מתחם עונשה הולם, ואולם טענה כי לאור נסיבות ביצוע העבירה והערכים המוגנים שנפגעו, מתחם העונשה אותו הציגה המאשימה הינו חמיר מדי. לעניין נסיבות העונה, הפניה ההגנה

לחולף הזמן מעת ביצוע העבירה; אך שמעט מעצרו בתיק זה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים פליליים נוספים; להוזאת הנאשם במיוחס לו; לתקופה בה שהה בתנאים מגבלים; לרציפות התעטוקתית; ולהמלצתו של שירות המבחן לעניין העונש. לאור כל אלו, ביקשה ההגנה לבקר בעניינו של הנאשם את שיקולי השיקום ולאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן. 8. הנאשם, אשר קיבל את "זכות המילה האחורה", הביע חרטה על מעשיו, סיפר כי מאז שהשתחרר מעצרו בתיק זה, הוא התחילה לעבוד ולהתකדם בחיו, לא ביצע עבירות נוספות, והביע נוכנות להשתלב בהליך טיפול ולשנות את מסלול חייו.

דין והכרעה

9. בהתאם למתווה גזרת הדין שאומץ בתיקן 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילת את מתחם העונש הולם; ולאחר מכן יגזר את העונש המתאים לנายน, תוך בדינה שמא יש מקום במקורה הנדון לסתות לקוליה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש הולם

10. כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש הולם להישות בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקנון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות העונשה הנוגגת.

11. **בעצם ביצוע עבירה קבלת נכס שהושג בפצע,** פגע הנאשם **בערכים מוגנים** שעוניים הגנה על קניינו ועל תחושת הביטחון של הפרט. כמו כן, ומעבר לאותו נזק כלכלי שנגרם לקורבן, עבירות אלו אף מביאות, ولو בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של יקור פוליטות הביטוח והצורך בריכישת אמצעי מגון אשר יגנו מפני המבקרים להתרפה לדירותם או לבית העסק שלהם (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 אווזנה ואח' נ' מדינת ישראל, (31.12.2008); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל, (08.01.2010), שאמנם נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברוי כי כוחם יפה אף לעניינו). כמו כן, בתי המשפט הדגישו לא אחת, כי קבלת רכוש גנוב שהושג בפצע, הינו מעשה שאינו נופל בחומרתו מעצם ביצוע הפשע שבאמצעותו הושג הרכוש, שכן, קבלת הרכוש הגנוב, הינה פעולה חיונית בשרשראת העבריינית, ובלי שימצא אדם שמשיר את שרשות הפעולות העבריאנית לאחר הפריצה וగניבת הרכוש, אז אין טעם לעיתים במעשה הגניבה עצמו (ראו דבריו של כב' השופט א' ברק בע"פ 384/80 מדינת ישראל נ' לוי דוד בן-ברון, לה(1) 589 (1980)). בשים לב לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כפי שיפורט להלן, סבורתני כי במקורה הנדון, מציה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** ברף שאינו נמוך כלל ועיקר.

12. במסגרת בדינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**, נתתי דעתך לעובדה כי אין עסקין בעבירה שנעשתה בתחום ניכר, במרמה, או תוך ייחסי אמון, וכי מעשיו של הנאשם מסתכנים בקבלת הרכוש הגנוב לדייו. עם זאת, יצוין כי גם מעורבות חיליקית זו היא מעורבות עמוקה כשלעצמה, שכן הנאשם, היווה חוליה בשרשראת העבריינית, בכר שקיבל לידי הרכוש הגנוב לאחר ביצוע עבירת הפריצה וגניבת הרכוש שבוצעו על ידי קודמוני בשרשראת העבריינית.

13. בבואהו לשקל את חומרת מעשיו של הנאשם שהורשע בהחזקת רכוש גנוב שהושג בפצע, יש לאמוד את מידת המעורבות הפלילית של הנאשם, בהשלכה לעבירת המקור שבה נגזל הרכוש מבועליו. בעניין זה, נראה כי כתוב האישום אינו מגלת דבר באשר למעורבותו של הנאשם בעבירת המקור, אלא רק מצין כי הנאשם קיבל לידי את הרכוש הנגזל בזדעו כי הושג בפצע. אשר על כן, נראה כי יש Zukof זאת לזכותו של הנאשם ולמצאת מנוקדות הנחה כי מידת מעורבותו של הנאשם בעבירת המקור מסתכמה בקבלת הרכוש הגנוב לידי-הו והוא לא.

14. באשר לסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה, מטעקיי שירות המבחן עולה כי לדבריו של האחרון, באותו תקופה הלה התרועע בחברה שולית וכי ישנים גורמים חיוניים אשר השפיעו על בחירותו, אך ברוי כי אין באלו להקל ולו כמעט על נסיבות ביצוע העבירה, ועל אחריות הנאשם לביצועה.

15. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, יוער, כי שוויו של הרכוש לא פורש בכתב האישום, מה גם שהמאמינה ציינה כי הרכוש הגנוב נתפס ומчи棹 בחזקת המשטרה, כך שהדעתו נתנתן כי הכלים הגנובים יושבו בעתיד לבעליהם החוקיים. ואולם, לא ניתן להתעלם מחסרון הcis שעלול היה להיגרם למTELON מעשיו של הנאשם לו לא נתפסו אותם וכיסים גנובים.

16. **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגת,** עיון בפסקה מעלה כי בתי-המשפט השונים מישitos עונשים על פני מנעד רחב בגין עבירות החזקת נכס שהושג בפשע, כאשר כל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לניבוטיו, ובין היתר נשקלים שיקולים שונים בהם, טיב הנכסים ושווים כמו גם נסיבות השגתם. במקרים רבים נהגים בתי-המשפט לקבוע מתחמי ענישה הנעים בין ענישה שאינה כוללת רכיב של מסר בפועל, ועד עונשי מסר ממשיכים יותר שלא תמיד ניתנים לריצוי בעבודות שירות (כך למשל ראו, רע"פ 2160/15 עלא עלקם נ' מדינת ישראל (29.03.2015) - פסקה אליה ה奉תה המשasma; עפ"ג (מחוזי ח') 8309-12-15 מדינת ישראל נ' מחמוד עוז (17.03.2016); ת"פ (שלום רח' 9567-10-17 מדינת ישראל נ' עומר אבו עדרה (15.05.2019); ת"פ (שלום רח' 31455-04-16 מדינת ישראל נ' שאker ابو מוסטפה (15.05.2019); ת"פ (שלום רח' 16380-11-14 משטרת ישראל נ' אוגננו מריה (פורסם בבלו, רملה נ' יוסי זיני) (24.02.2016); ת"פ (שלום נת' 37711-08-14 מדינת ישראל נ' אוגננו מריה (פורסם בבלו, רamlah N' Yossi Zini) (19.01.2016); ת"פ (שלום ת"א 26279-07-11 מדינת ישראל נ' משה יחאייס (01.01.2014)).

17. יותר, בסיקור הפסקה שלעיל הפניתי למתחמי הענישה שנקבעו במקרים השונים, בעוד כי ברו שהעונשים שהושטו בכל מקרה ומקרה, בגדרי המתחמים או מחוצה להם, הושפעו ממאפייניו האישיים והיחודיים של כל נאשם ונאש. על כל פנים, וזאת חשוב להציג, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, מנען הענישה שהוזג לעיל. ועודין, דומני כי הפסקה שהוזכרה היא-היא מייצגת נכון את מדיניות הענישה הנהוגת. עוד ראוי להזכיר, כי מילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה". **ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב**" (עפ"ג 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעומת זאת עונשו של נאש על סמך כוורות העבירות שבhan הוא הורשע, יש להתחשב במקרה של הנטיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, עפ"ג 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 09/09 3173 פראנין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). כך למשל, ברו כי אין דין של נאש אשר קיבל לידי רכוש גנוב שהושג עקב התפרצויות בשווי מאות אלפי שקלים, כדינו של מי שקיבל לידי רכוש שווה אינו גבוה במיוחד. בדומה, גם לא יהיה דומה עונשו של מי שנדר עבר פלילי, שהודה בביצוע העבירה והיכה על חטא, לעונשו של נאש בעל עבר פלילי מכובד, שנמנע מלקלל אחירותו ונדר כל אופק טיפול. לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מכלול השיקולים אולם שיקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו לעניין זה, עפ"ג 13/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

18. **כללים של דברים, לאחר שנתתי דעתך לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנקבעו כתוצאה מעשי של הנאש ומידת הפגיעה בהם, לנسبות שנלווה לביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנהוגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשי של הנאש ינוע בין מסר מותנה לבין 9 חודשים מסר בפועל שיכול וירוץ בעבודות שירות.**

גזרת העונש המתאים לנאים - שאלת הארצת המסר

הмотנה

19. נגד הנאש תלי וועמד מסר מותנה בן 10 חודשים מ"פ (שלום ב"ש 41504-09-15 (ימים 19.07.2016), למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירות רכוש מסווג פשע. הנה כי כן, ומהנאש עבר בתיק שלפני עבירה שהינה עבירת רכוש שבצדיה עונש של 7 שנות מסר, הרי שהמדובר בעבירה רכוש מסווג פשע. יצא אפוא, כי המסר המותנה הינו אכן בר הפעלה בתיק דין. יותר, כי בשים לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולnochח הוראות סעיפים 54 ו-56 לחוק העונשין, יצא כי שאלות של סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם והארצת המסר המותנה כרכוכות במידה רבה זו בזה.

20. בהינתן אלה, אקבע תחילת את העונש המתאים לנאים, תוך בחינה אם יש מקום לסתות לקולה ממתחם העונש שקבעתי. לאחר מכן, שלא במנתק לגמר מהקייעה הקודמת, אבחן אם מתקיימים בעניינו של הנאש טעמים להורות על הארצת המסר המותנה בר הפעלה שעומד נגדו.

21. לגופם של דברים, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לש��ול עובר לגזרת עונשו של הנאש בגדרי

מתחם העונש את הנسبות שאין קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות **בסעיף 40א לחוק העונשין**.

22. בעניין זה, נתתי דעתך לעברו הפלילי של הנאשם **(ת/1)** הכלל הרשעה קודמת אחת משנת 2016, שענינה 2 עבירות של פריצה לרכב בכונה לנגב, בגין החשתו על הנאשם עונשים בדמות 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מססר מותנה, קנס ופיצוי. כן נתתי דעתך לעברו התעבורי של הנאשם **(ת/2)**, המונה 10 הרשעות במגוון עבירות תעבורה, בגין החשתו על הנאשם עונשים שונים וביהם מססר בפועל ומותנה, פסילה בפועל ופסילה מותנית, וקנסות. כן ולוחמורה, אצין כי הרשעתו האחרונה של הנאשם בעבירות תעבורה נבעה לאחר ביצוע העבירה שבמוקד כתוב האישום שלפני.

23. כמו כן, נתתי דעתך לנسبותיו האישיות של הנאשם ולפגיעה שלוללה להיגרם לו אם יושת עליון עונש מססר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך, ומבליל להתעלם מכך כי הלה הספיק לרצות בעברו עונש של מססר אחורי סורג ובריח.

24. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתך בחשבון את **גילו העתיק** באופן יחסית של הנאשם הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. הנאשם ביצע העבירה עת היה בן 23 וכיום הנאשם בן 24. לדידי, גם שלא מדובר למי שביצע את העבירה המיוחסת

לו בהיותו קטין, הרי שמדובר למי שמהותית, יכול בהחלט להימנות עם הקבוצה שיוחדה בפסקה **קבוצת ה"בגירים העבירים"**. ברוי כי יש לשcool כל מקרה לגופו ו"בגיר צער" איננו ביטוי קspam, ואין זה אומר כי הנאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריכה לזכות באופן אוטומטי להקלת בעונשו. אך גם, אין לקבוע כי בגין עונשם של הנמנים עם קבוצת זו יש

לשcool שיקולים זחים לאלו של קטינים, ואולם על בית המשפט בגזרו את עונשו של "בגיר צער" ליחס לפחות ממשקל משמעותי. במסגרת זו על בית המשפט לשcool בין היתר, את קרבתו לגיל 18 בעת ביצוע העבירה, ואת הקושי הכרוך בנשיאות

מססר הנובע בעיקר מהמאפיינים ההתפתחותיים והקוגניטיביים בגיל זה, ואת השפעתה של הרשעה על שיקומו ומצבו הנפשי - כאשר מחקרים רבים הראו כי הנזק הפסיכולוגי שגורם עונש מססר על **קבוצת הבגירים העבירים** חמור מהשפעתו על

בוגרים מעל גיל 25, ודומה בהרבה להשפעתו על קטינים (ראו והשו לעניין זה, ע"פ 13/4605 פלוני נ' מדינת ישראל [25.06.2013] (25.02.2014) [פורסם בנבזה]).

25. עוד ולוקלה, יש ליתן את הדעת לךו הנאם הודה ביצוע העבירה, ובכך חסר זמן שיפוט יקר, וכן לחת אחירות על מעשי והצטער עליהם.

26. עוד ולוקלה, נתתי דעתך לךו הנאם שהוא במעצר אחורי סורג ובריח במשך שבועיים, וכי במשך תקופה ארוכה נספת היה משוחרר תחת תנאים מגבלים. ברוי כי הלייר המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך עדין סבורתני כי ניתן להביא בש חובון שיקול זה, ولو במסגרת **סעיף 40א(3) לחוק העונשין**.

27. כאמור, נגד הנאשם תלוי ועומד מססר מותנה בן 10 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה. CIDOU, מטרתו ותכליתו של עונש המססר מותנה היא להרטיע את הנאשם מלשוב לסרו, והכלל הואשמי שהפר את התנאי יתן על לךו את הדין בחומרה (ראו לעניין זה, רע"פ 5798/00 סעד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1 (2001); רע"פ 3021 רוני ספר נ' מדינת ישראל, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכל האמור קי"ם חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובל עי

מקום בו הנאשם תחכרת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על הארצת תקופת קיימים טעמים להארצת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על בית המשפט שאלת התנאי או חידשה. בעניין זה, אומצה בפסקתו של בית המשפט העליון הגישה לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת

הארצת המססר מותנה צריך להתמקד "בנסיבות שבהם מוצדק לנתן לנאם הזדמנות נוספת לחזור בדרך הישר,

כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפוי כי כך יהיה" (ראו לעניין זה, רע"פ 7391/08 יוסף שחאג'נה נ' מדינת ישראל, (14.09.2009). כן ראו, למשל, רע"פ 4902/14 בן צבן נ' מדינת ישראל, (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 קניבי מרגד נ' מדינת ישראל, (01.05.2014)).

28. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתך לאמור בפסקרי שירות המבחן. וכך, בתסקיריו מיום 23.06.2020, ציין שירות המבחן כי הנאשם חש בשואה רבה בעקבות מעורבותו בפלילים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל שלא מתוך מחשبة ותוכניות; כי הלה מודיע למחair אותו הוא עלול לשלים בגין מעורבותו בפלילים; וחף מעטה ולהלאה לפעול בדרכים שירות

וחוקיות. שירות המבחן אף הוסיף כי הלייר הפלילי המתנהל כנגד הנאשם מஹווה עבورو גורם מרתקע ומציב גבולות.

29. וכך, בתסקיריו מיום 23.06.2019, התרשם השירות מהמוטיבציה של הנאשם לעורוך שינוי בחיו, להתרחק מגורמים מסכנים ולקבל כלים שישיעו לו בכך. בהקשר זה ציין שירות המבחן, כי הנאשם החל בהלייר שיקומי באוקטובר 2019,

במסגרת תכנית "יתד" במחילה לשירותים חברתיים ברהט. חלק משירותי התוכנית, קיבל הנאשם סיוע בעבודה קבועה בתחום השיפוצים יחד עם קרוב משפחתי. שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף פעולה בתוכנית והביע רצון להמשך בהילך השיקומי, מותן רצון לעורוך תפנית בחיו.

30. בד בבד עם האמור עד כה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לחת אחירות מלאה על מעשיו ולראות את חילוקו בבחירה תור שהלה ציין בפני שירות המבחן כי לא ידע כי מדובר בצד גנוב. עניין זה התרשם השירות כי הנאשם חסר כלים ומימוןיות להתמודדות שקופה ומקדמה עם הקשיים בחיו. יחד עם זאת, שירות המבחן העיריך כי העמדת הנאשם בצו מבחן לצד שלבו בטיפול פרטני במסגרת תכנית "יתד" בעיר רהט (מסגרת המיעודת לאוכלוסייה ציבורית ומס'יעת להם בתחום התעסוקה, לימודים, מצוי זכויות, ליווי, וממן סיוע חומרי ורגשי) על מנת להפחית עוד יותר את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד - כמו גם הארכת המאסר המותנה התלויה ועומד נגדו אפשרות לו להמשיך לבנות את חייו תור התבוננות מושכלת בבחירהו).

31. בתסקירותו מיום 19.11.2019, התרשם שירות המבחן כי הנאשם החל לחת אמון בשירות וב힐יך הטיפולי, תוך שניicer כי הוא משתף פעולה וambilע רצון לעורוך שינוי. בהמשך לכך, ולאחר ההתרשםות כי הנאשם זוקן לתעסוקה יציבה וכי עליו לכסות חובות רבים שנצטברו לו, המליץ השירות להשית על הנאשם בדמות עבודות של"צ שתהווה עונש חינוכי הרתעתי וצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת הימנו להישנות ביצוע עבירות.

32. בתסקירותו מיום 21.01.2020, עדכן השירות כי במהלך הדחיה הנאשם שולב בתחום "יתד" והתמיד בהגעה לפגישות בחודשים וכן שולב בתחום "مرחב קידום ותעסוקה" על מנת לקבל סיוע במצבה עובודה קבועה ומיטיבה עבורה. בסופו של תסקירות ואילר העובדה כי הנאשם נידון לעונש של מאסר בפועל בגין תיק תעבורה, קשייו של הנאשם לגייס כוחות במהלך התקופה בה היה בקשר רפואי עם שירות המבחן ולהימנע מעורבותות פלילית, התרשם השירות כי למרות הרצונו שביטהו הנאשם לעורוך שינוי, הלה מתקשה לגייס כוחות לעירcit שינוי. בניסיבות אלו, לא בא השירות המלצה טיפולית בעניינו והמליץ על השתתפותו מוחשית אשר תחזר עבورو את המחרים בגין מעורבותו בפלילים ותהווה אלמנט מרთיע ומצביע גבולות.

33. מתסקירותו מיום 24.05.2020, עלה כי הנאשם מסר לשירות המבחן כי הפסיק את הקשר הרפואי עם העו"ס במסגרת תכנית "יתד" שכן בוגדור עבור הוא לא רואה ביום צורך בסיווע בתחום זה והוא מצליח בכך בכוחותיו העצמאים. עוד עדכן השירות המבחן, כי הנאשם לוקח אחירות על מעשיו ומסר כי רכש כל' עובודה בידעה כי הם השוגן בוגניבת, תוך שהביע רצון להפסיק את מעורבותו בפלילים לעורוך שינוי בהתנהלותו ולהשתלב ב힐יך רפואי, אך התקשה להתייחס לקשיים כלשהם בחיו המציגים שינוי.

34. שירות המבחן העיריך כי הנאשם יתקשה להיתרם מהתערבות טיפולית במסגרת שירות המבחן וכי הצעתו של הנאשם להשתלב ב힐יך רפואי, קשורה בעיקר לשיקולים משפטיים ולא להבנה שנדרש בעניינו הליך של שינוי בדףusi התנהגותם ובניהול חייו. משכך, לא בא השירות המלצה טיפולית בעניינו.

35. בתסקירותו מיום 15.06.2020, עדכן השירות המבחן, כי בשיחה שערך עם הנאשם לאחרונה, הנאשם שב וחזר על עמדותיו לפיהן אינו זוקן לשימוש רפואי כלשהו באופן ניחול חייו או בהתנהגותו וזאת על רקע תפיסתו כי הצליח לעורוך שינוי בחיו בכוחות עצמו ולהקימם עסק בתחום השיפוצים ולהצליח בו. שירות המבחן התרשם כי עמדתו של הנאשם באשר לצורך לעורוך בחינה עצמית ביקורתית בהקשר לדפוסי התנהגותו המכשילים לא השתנתה וכי הוא מבטא עדמה שטחית לפיה הצלחותו בתחום התעסוקתי מבטלות את הצורך בבחינה עצמית פנימית ובנטיתו לפעול באופן פורץ גבולות במצב חיים מורכבים ומשברים. בסופו של תסקירות, התרשם השירות כי אין מקום לבוא במילצת טיפולית בעניינו של הנאשם שכן, להתרשםותם, הלה מתקשה להירעם מה힐יך רפואי.

36. בכל הנוגע לשאלת הארכת המאסר המותנה התלויה ועומד נגדו, מחד גיסא, התרשם השירות כי הנאשם מתקשה להתייחס באופן ביקורתי לדפוסי התנהגותו הביעיתיים וכי קיימת רמת סיכון בעניינו להישנות התנהגות עבריתנית, ומайдך גיסא, כי הפעלת המאסר המותנה, והשתתפותו בדמות מאסר בפועל, עלולה לפגוע ברכומו וביכולתו של הנאשם למש את שאיפותיו הנורמטיביות במישור התעסוקתי ובכלל אף עלולה להוביל לרוגרטיה במצבו הרגשי והתקופדי. בסופו של דבר, סבר השירות כי בשקלול כלל השיקולים, יש מקום להשิต על הנאשם אשר תהווה עבورو מצד אחד, מחיר וגבול חיצוני

באשר למשו במסגרת העבירה, ומצד שני, תאפשר לו המשיר בימוש עצמי תעסוקתי ואישו **ואשר תהווה גורם מפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק מצד אחד**. לאור כל האמור המליך השירות להורות על הארצת המאסר המותנה התלי ועומד נגד הנאשם, ועל השחתת ענישה בדמות צו של"צ.

37. כאמור, הנאשם לא בקש להסתיע בשירות המבחן, ולמעשה ניתן לומר כי בשלב זהה הנאשם נעדר אופק שיקומי ממשי. בדומה לשירות המבחן - ומשלא הכוח כי אין המוקד הביעתי שעד מאיור ביצוע העבירה, שכן הנאשם סירב להמשיך ולשתף פעולה עם שירות המבחן בפני הטיפול - גם בית המשפט סבור כי עודנו נשקף סיכון שהוא הנאשם ישוב לפגוע ברכושם של אחרים גם בעתיד. הנה כי כן, ובהיעדר שיקולי שיקום ממשותיים, מתעצם הצורך בהרעתו של הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד ואת באמצעות ענישה הולמתה.

38. יחד עם זאת, וכיודע, אין הכרח שה הנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעתים די בכרך שבית המשפט ישתכנע שה הנאשם אורח חיים נורטטיבי, משתף פעולה עם רשות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבר עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו הנאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתתקם בעתיד" (ע"פ 13/1903 חמודה ערישה ב מדינת ישראל, (14.07.2013); בע"פ 13/7683 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); בע"פ 14/1441 חמים נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 13/5341 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (30.11.2013); בע"ג חמוץ באර שבע) 37682-03-13 גורניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)). והרי שגם במקורה שלפני, עסקין בגין הנאשם שבסחר כמנה וחייב ביצוע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כתע, נמנע מלשוב ולבצע עבירות פליליות נוספות (ambil שההעלאה מעבירה התבעורה בה הורשע לאחרונה) - וכל זאת, כששירות המבחן מעריך שחרף המסוכנות הנש��פת הימינו אז, הטלת מאסר בפועל יכולה לפגוע ברצונו וביכולתו למש את שיפוטו הנורטטיבית בנסיבות התעסוקתי ובכלל אף עלולה להוביל לרגרסיה במצבו הרגשי והתפקודי).

39. לא אחד ואומר כי שקלתי שהוא על הנאשם עונש של מאסר ממש, וזה בשים לב להעדר שיקולי שיקום רביעי עצמה בעניינו ולכך שנסקציות עונשיות קודמות לא הרתינו בעבר את הנאשם ולא מנעו הימנו לשוב ולבצע עבירות נוספות. אולם לבסוף, לאחר שנתי דעת למכול השיקולים והאינטרסים, והגמ אם לא בלי התלבטות, מצאת **שהמדובר במצב בו מוצדק לחתת לנאים הזדמנות נוספת לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המוכיחים יסוד לציפייה כי כן יהיה**, ולהסתפק בזה הפעם בהארצת המאסר המותנה התלי ועומד נגדו, שכן, נדמה כי עונש מסווג זה הוא שילום בצורה טוביה ונכונה את חומרת מעשיו.

40. עוד אציין, כי שיקול נוסף שהנחה אותו בהחלטתי להאריך את המאסר המותנה התלי ועומד נגד הנאשם, הוא חוסר ההלימה שישנו בין מתחם הענישה שנקבע על ידי באשר לעבירה הנוכחית אותה עבר הנאשם ונשיבות ביצועה, לבן המאסר המותנה הממושך התלי ועומד נגדו (וראו בעניין זה, בע"פ 14/1441 האבט חמוץ נ' מדינת ישראל (פורסם בבלו, 09.12.2014)). משכך, השתקנעתי כי בנسبות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעיל את המאסר המותנה התלי ועומד נגד הנאשם.

41. וווער, כי מטעם זה בלבד, לא נראה כי היה מקום להורות על חידוש המאסר המותנה התלי כנגד הנאשם, אך לאור כבר הנسبות בתיק זה כפי שפורט לעיל, נוכח המלצת שירות המבחן והסיכוי לשיקומו (הלא מוסדי) של הנאשם, נראה כי שיקול זה מחזק אף הוא את מסקנתני לפיה יש לлечט לקרוואתו של הנאשם בזה הפעם, ולהורות על חידוש המאסר המותנה התלי ועומד נגדו.

42. בהקשר זה יצוין, כי נתתי דעתתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאת לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש באשר להיקף שעوت השל"צ. כמובן, המלצת שירות המבחן כשם היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מלאה שבודח את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא קיבל את המלצה במקורה המתאים.

43. אכן, מלאכת גיזרת הדין אינה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ואולם, במצבו הנسبות שבתיק זה, וביחד בשים לב ליציבותו התעסוקתיות; לנسبות חייו של הנאשם ובכלל זה לגילו; לעוצמתו של השיקום; וליתר הנسبות שאינן קשורות בביטוי העבירה, הרי שמצאת כי אמרור להורות על הארצת המאסר המותנה התלי ועומד נגדו ולהשיט עליו צו של"צ בהיקף גבוהה.

לאור כל האמור לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 350 שעות.

בהתאם לאמור בתסקירות שירות המבחן מיום 15.06.2020, שירות המבחן מתבקש לגבות עboro הנאשם תכנית של"צ ולהגישה לבית המשפט תוך 45 ימים. לאחר קבלת התכנית, אשרה ללא צורך בקיום דין נוסף.

הובירה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו השל"צ והשלכות שעולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפני עצמו.

העתיק הוחלטה לשירות המבחן.

ב. מורה על חידוש המאסר המותנה בין ה- 10 חודשים אשר הוות על הנאשם ביום 19.07.2016 בת"פ 15-09-41487 (בית משפט השלום בבאר שבע) למשך שנתיים נוספות מהיום.

ג. פיצוי בסך 2000 ₪ למתלון, ע"ת/1.

מצ"ב טופס פרט נזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, יזקף תחילת על חשבון הפיצוי.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה.

הפיצוי והקנס יקווזו מסכום ההפקדה שהופקדה בכספי בהם"ש במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה והיתרתו תושב למפקיד/ה.

כל

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעBOR כל עבירה רכוש מסווג פשע לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ו. הנאשם יצהיר ועל התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעBOR כל עבירה רכוש מסווג עוון לתקופה של שנתיים מהיום.

כתובות ערעור חוק.

י. י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

ונאשם:

מפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיות מביצוע כל עבירה רכוש מסווג פשע. הובחר לי כי ככל שבוצע כל עבירה רכוש מסווג פשע במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ בזמן. כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שנתיים מהיות מביצוע כל עבירה רכוש מסווג עונן. הובחר לי כי ככל שבוצע כל עבירה רכוש מסווג עונן במשך שנתיים מהיום, יושת עלי סך של 5,000 ₪ בזמן.

החלטה

רשמה לפנוי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר דין.

יתנה והודעה היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

ב"כ המאשימה:

וכoch העובה כי ממילא ביום"ש קבע כי תוכנית השל"צ תוגש תוך 45 יום אז אין מקום לבקשת לעיכוב ביצוע עונש השל"צ וכל זאת בהנחה שבית המשפט לא יקדים את מועד הגשת התוכנית.

ב"כ הנאשם:

אגני מסכים לחרילוט/השמדת המוצגים הקיימים בתיק לשיקול דעת הרשם.

ב"כ המאשימה:

אבקש צו כללי להשמנת/חרילוט המוצגים בתיק.

גבאי האופנים וכלិ העבודה שנטפסו - השבה לבעלים שאינם מי מהנאשמים. ככל שלא תוגש בקשה תוך 60 יום, שיקול/השמדה שיקול דעת הרשם.

ההחלטה

ה הסכמת ההגנה, ניתן צו להשמדת/חרילוט המוצגים בתיק, בהתאם לשיקול דעת הרשם ובכפוף להחלוף תקופה הערעור.

ניתן בזאת צו להשמדת/חרילוט המוצגים בתיק, בהתאם לשיקול דעת הרשם ובכפוף להחלוף תקופה הערעור.

המודגמים בטור 60 יום, איזו ניתן בזאת צו להשמדת/חילוט המודגמים לשיקול דעת הרשם.

עתן בזאת צו להשבת המודגמים - פלאפונים, לידי הנאים בפרשה זו.

**ניתנה והודעה היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד
הנוכחים.**

**נגה שמואלי – מאיר, שופטת
סגנית נשיא**